

Drámai jelenetek között kezdték meg a kalapácsos gyilkosság tárgyalását

Fischl Frigyes tagadja, hogy pénzért ölte meg Steinherz Rudolft — „Tisztán csak szíveségből tettem” — vallotta. — Steinherz özvegye zokogva védelmezte férje emlékét

A tárgyalást kedden folytatják

Kecskemét, február 15. Páldátlanul nagy érdeklődés mellett kezdődött meg hétfőn Fischl Frigyes, a kalapácsos gyilkos ügyének a törvényszéki tárgyalása. Fischl, mint ismeretes, a múlt év március 26-án a Budapestre Kecskemétre haladó vonaton egy kalapáccsal olyan borzalmasan megsebezte Steinherz Rudolf kereskedőt, hogy az a ceglédi kórházban sérüléseibe belehalt.

Fischl az ügyészség szándékos, de nem előre megfontolt szándéku emberöléssel vádolja.

A hétfői tárgyaláson arra a kérdésre, bűnösnek érzi-e magát, Fischl így felelt:

— Bűnös vagyok, de nem szándékos emberölésben. Én nem akartam Steinherzet megölni, nem raboltam.

Steinherz erőszakolt rá, hogy öljem meg őt.

En vagyok a tulajdonképeni áldozat, kérem szépen.

Steinherzet már gyermekkorában ismerte, de nem volt vele jó barátságban. Március elején azután egyszer Steinherz kereste fel őt kecskeméti lakásán.

Ezután részletesen elmondja Pestre utazásának történetét. Steinherz ekkor elmondta, hogy nekem nagy dologban kell résztvennem. Becsületszavamat vette, hogy megteszek neki minden politikai dolgot.

Huszonegyedikén találkoztunk ismét Kecskeméten. Felutaztak Pestre, majd visszafelé utazva Cegléd felé közeledtünk, Steinherz ideadta nekem a kupé kulcsát, hogy majd a „dolog” után szálljak le és zárjam be a kupéajtót.

Amikor Ceglédbercel körül jártunk, azt mondták:

„Neked engem ma agyon kell ütnöd.”

En megdöbbenem, reszketés fogott el. Kijelentem, hogy ezt nem teszem, én visszalépek ettől a dologtól. Ő erre szidott, miért félek, miért vagyok olyan gyáva. Pontosan emlékszem, négyezer mondták nekem Steinherz, üsse: őt agyon.

Steinherz lefeküdt az ülésre, zsebkendőt tett a feje alá, aztán megmutatta, hova üssek. Én megkérdeztem tőle, biztos-e a halál.

Erre ő azt felelte persze biztos, mert megall az agy. Erre én azt válaszoltam neki, de kérem, a szív működés nem szűnik meg. Ekkor azt mondták, hogy ha nem hal meg, üssek még egyet.

En végre már nem is tudtam, hogy mit teszek. Nagy erővel lecsaptam oda, ahova ő mutatott.

Mint egy gép üdötttem...

Fischl ezután kijelentette, hogy

nem pénzért követte el a tettet,

hanem tisztán és kizárólag szíveségből. Azt, hogy 5000 dollárért követte el tettetét, azért vallotta, mert Bécsben azt tanácsolta neki valaki, hogy ezt mondja. A fiú ezután részletesen elmondta a gyilkosság utáni csavargásait. Az elnök kérdéspergőtűzet zúdit a vádlóra.

— Nem mese mindez?

— Nem mese, mindent őszintén mondtam el...

— Nem rablás történt a vonaton?

— Nem...

— Nem volt társa, akivel együtt követték el a merényletet.

— Nem.

Fischl azt hajtogatja, hogy csak azt tette, mire őt Steinherz kérte.

Szuggeszció hatása alatt állott.

Az elnök kérdésére határozottan kijelenti, hogy Steinherz és közte nem volt természetellenes viszony. Kihallgatása végén újból megismétli, hogy nem pénzért ölte meg a borkereskedőt.

Az első tanu

őv. Steinherz Rudolfné

feszült figyelem közben arról beszélt, hogy férjének az elutazáskor 180 pengője volt, az uton teljesen kirabolták.

— El tudja képzelni — kérdezte az elnök —, hogy férje felbízta Fischlt, hogy ölje meg?

— Szörnyű ilyent tetteleznem a férjemről! — felelte. A biztosítótársaságok dobta ezt bele a közvéleménybe. Azt hiszem, hogy férjemet legalább két ember ölte meg. Sok biztosítást kötött — mondotta ezután —, mert az ügynökök behálózta. Borzasztóan érzékeny ember volt a testi fájdalom iránt, lehetetlen, hogy megölette magát.

Az özvegy zokogva védte ezután férje emlékét. Ideális családi életet éltek 20 év alatt, soha sem

voltak beteges hajlamai. Ezután az anyagi viszonyairól tesz vallomást Steinherzné. A kommunizmus alatt férje tusz volt, lehetetlen tehát őt kommunizmussal gyanúsítani.

A védők és az ügyész kérdései után Steinherznét megeskették vallomására.

Egymásután következtek ezután

a tanúk.

Dr. Grün Dániel ügyvéd Steinherz büntetőügyeiről tett vallomást, majd nagy érdeklődés közben Ádám József vasuti kalauzt hallgatták ki, aki felfedezte a bűncselekményt. Steinherz és Fischl bezárta a fülke ajtaját. Cegléden vette észre, hogy az ablak és a függöny véres. Amikor berohant, Steinherz véresen feküdt a pamlagon. Steinherz azt mon-

dotta, hogy nem tudja ki a tettes. Fischlt a szembe-sítésnél határozottan felismerte. Más nem mehetett be a zárt és lefüggönyözött fülkébe.

Ezután azokat a gimnazistalányokat hallgatták ki, akik a vonaton utaztak. Kovács Edit nyoszörgést hallott a fülkéből. Benéztek, de az ajtó zárva volt, erre félelmükben bezárkóztak a saját fülkéjükbe. A nyoszörgés egyre erősödött, hallották, hogy valaki sóhajtozott: „Jaj, Istenem, segítség, meghalok.”

Hasonlóképpen vallottak a többi utasok is. Vass ceglédi rendőrőrmesternek azt mondta Steinherz, hogy egy fiatalember támadta meg, aki kalapácsos csal ütötte fejbe. 180 pengőjét, óráját és láncát vitte el a tettes. Folyton azt kérdezte, hogy meg fog-e halni. „Ha megsegítenek — mondotta —, félvagyonomat maguknak adom.” Nagyon küzdött a halállal.

Délután

fél 5 órakor folytatták a tárgyalást. Kihallgatták Fischl édesapját, Fischl Dávidot, aki múltbéli vallomást tett, de egy pillanásra sem mellátta fiát.

Az orvosszakértők véleménye után a bíróság a tárgyalást felfüggesztette és folytatását keddi délelőttiére halasztotta.

„A két év óta vajudó aszfalt-ügy Szeged szégyenfoltja lett”

Szomorú adatok Szeged gazdasági életének sorvadásáról

(A Délmagyarország munkatársától.) A közigazgatási bizottság hétfőn délután tartotta meg első ülését ebben az esztendőben. Napirend előtt foglalkozott a szegedi intézmények megszüntetésének ügyéről, az ülésnek erről a részéről lapunk más helyén közlünk részletes tudósítást. A kérdés tárgyalása után dr. Tóth Béla főjegyző bejelentette, hogy Kiebsberg Kunótól és Rassay Károlytól levél érkezett a főispánhoz. A két képviselő bejelenti, hogy a calais—konstantinápolyi autót Szeged mellett való vezetése érdekében megteszi a szükséges lépéseket.

Bejelentette ezután a főjegyző, hogy a rendőrkapitányság

az éleveszélyes aszfaltburkolatok

rendbehozását és a közvilágítási hiányok pótlását szorgalmazta átiratában. A város az aszfaltjavítási munkálatokat már régen vállaltatni adta, a közgyűlés határozatát azonban nem hagyta jóvá a kormány. A világítás kiterjesztésére sincsen most pénze a városnak.

Dr. Pap Róbert az aszfaltüggyel kapcsolatban azt javasolta, hogy a közigazgatási bizottság intézzen felterjesztést a belügyminiszterhez és kérje, hogy a belügyminiszter ne évenként intézze el az ilyen sürgős városi ügyeket, hanem soronkívül.

Felszólalt Somogyi polgármester is.

— Mindannyian érezzük, hogy ez a két év óta vajudó ügy Szeged szégyenfoltjává vált. Az történt, hogy a belügyminisztérium az ilyen közgyűlési határozatokat csak az illetékes szakminisztériumok véleményének meghallgatása után intézi el. Így került az aszfaltozási határozat is a belügyminisztériumból előbb a kereskedelmi minisztériumba, onnan pedig a pénzügyminisztériumba. Most ismét változtatásokat kíván a miniszter. Ma felküldtem az egyik városi mérnököt Budapestre, hogy tárgyaljon a vállalkozóval és kérdezze meg, hogy hajlandó-e megváltoztatni feltételeit a miniszter kívánsága szerint. Ila igen, akkor megköthetjük vele a végleges szerződést, ha nem hajlandó, akkor kénytelenek leszünk új ajánlatot kérni a mellőzött vállalkozótól.

Dr. Biedl Samu tiltakozik az ellen, hogy a minisztérium késlekedése anyagilag megkárosítsa a várost.

A közigazgatási bizottság ezután megalakította a különböző albizottságokat, majd megválasztotta a gyámügyi fellebbezési küldöttség tagjait. Az adóügyi albizottságba rendes taggá Back Bernátot, dr. Biedl Samut, dr. Hungadi-Vass Gergelyt, dr. Dobay Gyulát, póttagokul dr. Pap Róbertet és dr. Tóth Imrét választották. A fegyelmi választmányba rendes taggá Kolb Árpádot és Kiss Károlyt, Oravecz Győzöt póttagga, mint államközvegeket, rendes tagokká dr. Szivessy Lehel és dr. Széll Gyulát, póttagga dr. Pap Róbertet.

A választások után a főjegyző bemutatta az ipartestület beadványát. Az ipartestület hivatkozva a szegedi kisiparosok súlyos helyzetére, számukra háromhónapi adókiméleletet kér. A bizottság a beadványt véleményezés végett a pénzügyigazgatónak adta ki.

A főorvos terjesztette elő ezután jelentését, amely szerint

a közegészségügyi fronton

a helyzet változatlanul, a ragályos betegségek lis-

táján azonban két gyermekparalízis megbetegedés szerepel.

Az államrendőrség

jelentését dr. Buócz Béla főkapitányhelyettes olvasta fel. A jelentés szerint közlekedési baleset decemberben 60, január havában pedig 94 engedélyt egy könnyű sérüléssel, három pedig sérülés nélkül végződött. Január havában három közlekedési baleset fordult elő, még pedig egy könnyű sérüléssel, kettő pedig sérülés nélkül. — Táncmulatságokra, hangversenyekre és egyéb nyilvános szórakozásokra decemberben 60, január havában pedig 94 engedélyt adott ki, záróameghosszabbítást decemberben 46, januárban pedig 21 esetben engedélyeztek. — Nagyobbarányu bűncselekmény egyik hónapban sem fordult elő. Az ember élete és testi épsége ellen decemberben 16, januárban pedig 18 bűncselekmény irányult, azonban halálos kimenetelű egy sem volt. Vagyon ellen decemberben 284, januárban 210 bűncselekmény irányult. Öngyilkosság decemberben nyolc, januárban pedig kilenc volt. Az eltűntek száma decemberben 12, januárban pedig 10. Baleset decemberben 72, januárban pedig 79 fordult elő. Ezek közül halálos kimenetelű decemberben egy, január havában pedig három volt. Az előfordult bűncselekményekkel kapcsolatban decemberben 50.753 pengő, januárban 19.875 pengő kárt jelentettek be.

Dr. Kolb Árpád pénzügyigazgató jelentése szerint jelenleg a szegedi adózók

3,666.000 pengő adóval

tartoznak.

A tanfelügyelőség működéséről Kiss Károly tanfelügyelő, Oravecz Győz pedig az államépítészeti hivatal munkájáról számolt be. Sera Gyula gazdasági felügyelő jelentése arról számol be, hogy az őszi vetések eddig elég jól teleltek.

A gazdasági felügyelő jelentésével kapcsolatban dr. Szivessy Lehel felszólalásában ismertette a szegedi gyümölcsfacsemeték ellen elrendelt zárlat előzményeit és megállapította, hogy a helyzetet a kormány még súlyosbítja Szeged számára, mert Ausztria megengedi a bevitelt, ha a magyar hatóságok hivatalosan igazolják, hogy a csemetéket megfelelő módon fertőtlenítették. Szivessy indítványára elhatározta a bizottság, hogy felterjesztést intéz ebben az ügyben a kormányhoz és kéri a szükséges igazolóhivatal felállítását Szegeden.

Klekner Géza állategészségügyi felügyelő jelentése szomorú adatokkal dokumentálja

Szeged közgazdaságának fokozatos sorvadását.

A jelentés szerint az elmúlt évben a vágóhidon 45.386 állatot vágtak le közfogyasztás céljaira, 8033-al kevesebbet, mint 1930-ban. Szegedről 98 vagon vágott baromfit exportáltak, 48 vagonnal kevesebbet, mint az előző évben. 1374 élő állatot vittek ki, kétezerrel kevesebbet, mint 1930-ban. A múlt évi sertésvész és sertésorvanc 1345 sertést ölt meg, a sertésállomány hat és egyenegyed százalékát.

A közigazgatási bizottság ülése ezzel a szomorú jelentéssel ért véget.